

Content Analysis and Collaboration Rate of Published Articles in Police Medicine Journal During 2012 – 2016

Received: 26 January 2016 Revised: 13 March 2016 Accepted: 13 April 2016

ABSTRACT

Ali Garavand ^{1*}
Anoshirvan Kazemnejad ²

¹MSc of Health Information Technology, Applied Research Center, Department of Health, Resue and Treatment of i.r.Iran Police Force, Tehran, Iran.

²Professor of Biostatistics, Department of Biostatistics, Faculty of Medical Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.

Background: Content analysis studies is one of bibliometric methods that reveal the content of the messages in text. Therefore the aim of this study was to content analyses and collaboration rate of articles published in police medicine Journal between 2012-2016.

Materials and Methods: This study was a retrospective longitudinal study bibliometric study that was conducted in 2016. All articles published between the years 2012 to 2016 were studied. The data were collected with a self-designed data collection forms using SPSS V 17 and descriptive statistics was reported.

Results: The findings showed that men's participation has been more in the papers than women, most studies have been conducted cross sectional analytical studies (39.86%), authors with PhD degree was most corresponding authors in published and police and social psychology topics (22.22%), police trauma and injury and addiction and drug abuse issue has been most frequently topics. Collaboration rate was conducted 0.72.

Conclusion: Collaboration rate among police medicine Journal was in good condition. According to the results suggested that authorities created a plan to balance the specified topic in publication.

Keywords: scientometrics, bibliometric, content analysis, collaboration rate, police medicine

*Corresponding Author:

Ali Garavand
Tel: (+98)9382122250
email: virya67@yahoo.com

داشته‌اند [۱۰]. همچنین Koricheva و Leimu در مطالعه خود به بررسی تأثیر همکاری‌های علمی برافزایش تأثیر مقالات منتشر شده در حیطه Ecology پرداختند و به این نتیجه رسیدند که با افزایش تعداد نویسندگان مقالات تعداد استنادها به‌طور کلی (خود استنادی، استناد به‌وسیله دیگر نویسندگان) افزایش می‌یابد، همچنین میزان استنادها حتی بدون احتساب خود استنادی‌ها نیز افزایش یافته است [۱۱]. Goldfinch و همکاران و همچنین Aksens در مطالعات خود به این نتیجه رسیدند که افزایش میزان استناد به مقالات با نویسندگان زیاد ممکن است به‌علت کیفیت بالای مقالات گروهی باشد [۱۲ و ۱۳]. مجله علمی پژوهشی طب انتظامی با توجه به منحصر به فرد بودن و نوین بودن حوزه‌های موضوعی و متولی انتشار تولیدات علمی در حوزه علوم پزشکی مربوط به نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران نیازمند بررسی و تحلیل محتوایی و روحیه همکاری گروهی جهت شناخت دقیق گرایش‌های نویسندگان، وضعیت همکاری گروهی و غیره می‌باشد تا بتوان با استفاده از آن به بهبود وضعیت کنونی مجله و ارائه چارچوب محتوایی متناسب و مناسب آن ناقل آمد. پژوهش حاضر باهدف بررسی محتوایی و ضریب همکاری گروهی مقالات منتشر شده در مجله علمی پژوهشی طب انتظامی در فاصله زمانی ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۴ طراحی شده است.

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر یک مطالعه طولی گذشته‌نگر از نوع مطالعات کتاب‌سنجی است که در سال ۱۳۹۴ انجام شده است. به این منظور با استفاده از یک فرم جمع‌آوری داده‌ها برای بررسی محتوایی (سؤالات یک تا نه) و میزان همکاری گروهی (سؤال ۱۰) مقالات منتشر شده از سال ۹۱ تا ۹۴ استفاده گردید. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه مقالات منتشر شده (۱۱۷ مقاله) در فاصله زمانی مذکور بوده است که به‌صورت سرشماری همه آن‌ها مورد بررسی قرار گرفتند. در طی این دوره چهار ساله ۱۵ شماره از مجله منتشر گردیده است. لازم به ذکر است مجله به‌صورت فصلنامه و با فاصله زمانی سه ماه یک بار منتشر می‌شود. فرم جمع‌آوری داده‌ها شامل سؤالات مربوط به تحلیل محتوایی و میزان همکاری گروهی مقالات بود که عبارتند از:

- ۱- توزیع نوع مقالات (اصیل پژوهشی، مروری، نامه به سردبیر، گزارش مورد و گزارش کوتاه و سایر)
 - ۲- توزیع روش مطالعات انجام شده (تجربی، نیمه تجربی، کوهورت، توصیفی، مورد شاهد، کارآزمایی بالینی، تحلیلی و سایر).
- لازم به ذکر است که ملاک انتخاب روش انجام مطالعات همان روشی است که خود نویسندگان در روش بررسی نوشته‌اند. همچنین در برخی موارد که روش انجام مطالعه صراحتاً گزارش نگردیده بود با بررسی‌های دقیق روش انجام مطالعه مشخص می‌گردید.

اطلاعات و دانش‌شناسی و بعضاً اعضای هیئت تحریریه مجلات برای مجلات و موضوعات خاص محاسبه می‌شود تحلیل محتوایی می‌باشد که به بررسی گرایش‌های پژوهشگران و هیئت تحریریه مجلات و همکاری گروهی نویسندگان (همکاری علمی) مقالات می‌پردازد.

تحلیل محتوا روشی است که در آن پژوهشگران به آزمون دستاوردهای ارتباطات اجتماعی انسان‌ها را که نوعاً از جنس اسناد و مدارک (مکتوب و غیرمکتوب) است، می‌پردازد. در واقع پژوهشگران می‌توانند محتوای نامه‌ها، دفترهای خاطرات، مقالات مجلات، صورت جلسه‌ها، کتاب‌ها و روزنامه‌ها، اشعار، ترانه‌ها، نقاشی‌ها، سخنرانی‌ها، قوانین و هر نوع متن و سند دیگری را تحلیل کنند. به این ترتیب تحلیل محتوا هم روشی است برای تحلیل داده‌ها و هم روش مشاهده اسناد [۵]. تحلیل محتوا روشی مناسب برای پاسخ‌دادن به سؤال‌هایی درباره محتوای یک پیام است. زمانی می‌توان ارزیابی دقیق، مناسب و جامعی از فعالیت علمی مجلات داشت که در مرحله نخست بتوان تصویری روشن و شفاف نسبت به گرایش‌های پژوهشی منتشره در مجلات ارائه نمود [۶]. مطالعات فراوانی در حیطه تحلیل محتوا و میزان همکاری گروهی مجلات در سال‌های اخیر انجام شده است. بتولی با بررسی میزان استنادات و مشارکت گروهی مقالات مجله فیض طی سال‌های ۸۷-۸۱ به این نتیجه رسید که بیشتر تعداد مقالات به مقالات سه نویسنده ای مربوط می‌باشد [۷]. افشار و همکاران در مطالعه خود تحت عنوان میزان استنادات و مشارکت گروهی نویسندگان مقالات مجله پژوهش در علوم پزشکی به این نتیجه رسیدند که میانگین ضریب همکاری گروهی نویسندگان مجله در سطح متوسط است [۸]. زراعت کار و کرمی در مطالعه خود تحت عنوان تحلیل محتوایی و استنادی مجله علوم پزشکی هرمزگان در سال ۱۳۹۱ به این نتیجه رسیدند که اگرچه مقالات منتشر شده در مجله پزشکی هرمزگان از لحاظ الگوی نویسندگی در سطح مطلوبی قرار دارند، اما میزان استفاده از منابع روزآمد و منابع الکترونیکی در سطح پایینی قرار دارد [۹]. همچنین در مطالعات خارجی نیز به بررسی محتوایی و همکاری گروهی مجلات پرداخته شده است. یوسفی و ملک احمدی در مطالعه خود تحت عنوان بررسی تولیدات علمی و میزان همکاری گروهی در حیطه کتابداری پزشکی و علم اطلاعات در پایگاه‌های ISI, Scopus, Pubmed طی سال‌های ۲۰۰۱-۲۰۱۰ به این نتیجه رسیدند که بیشترین میزان همکاری گروهی در میان مقالات منتشر شده در حیطه کتابداری پزشکی را محققان با وابستگی سازمانی دانشگاه واشنگتن (University of Washington) و دانشگاه غرب اونتاریو (University western Ontario)

منتشر شده است. مجموعاً ۱۰۸ مقاله پژوهشی، چهار مقاله مروری (مروری نقلی و مروری سیستماتیک) و پنج مقاله به صورت گزارش کوتاه و گزارش مورد منتشر شده است. همچنین لازم به ذکر است که هیچ مقاله نامه به سردبیری در طی این دوره چهارساله منتشر نشده است.

در انتشار این تعداد مقاله در طی چهار سال اول انتشار مجموعاً ۴۳۴ نویسنده در نوشتن مقالات همکاری داشته اند. از این تعداد ۷۷/۶۵ درصد مرد (۳۳۷ نفر) و مابقی نویسندگان را نویسندگان زن تشکیل می داده اند. ۷۷/۷۸ درصد از نویسندگان مسئول را نویسندگان مرد (۹۱ نفر) و مابقی نویسندگان مسئول را نویسندگان زن (۲۶ نفر) تشکیل می دادند.

در جدول ۱ انواع مطالعات شامل (تجربی، نیمه تجربی، علی مقایسه ای، توصیفی (مقطعی و غیرمقطعی)، مورد شاهد، کارآزمایی بالینی، تحلیلی (مقطعی، غیرمقطعی و غیره)) می باشند. برای تعیین نوع مطالعه انجام شده به نوع مشخص شده در مجله استناد شده است و در موارد بسیار کمی بررسی مجدد مقالات برای تعیین نوع مطالعه انجام می گردد.

جدول ۱ توزیع روش مطالعات انجام شده را نشان می دهد که براساس آن مطالعات تحلیلی با ۴۱ مورد بیشترین روش انجام مطالعه و روش پژوهش کمی کیفی (mix method) و کیفی نیز کمترین روش مورد استفاده بوده است.

جدول ۱: روش انجام مطالعات در مقالات منتشر شده در بین سال های

۱۳۹۱ تا ۱۳۹۴

روش انجام مطالعه	تعداد	درصد
۱ مطالعات تجربی	۲۹	۷۸/۲۴
۲ مطالعات نیمه تجربی	۱۱	۴۱/۹
۳ علی مقایسه ای	۴	۴۲/۳
۴ توصیفی	۱۹	۲۴/۱۶
۵ مورد شاهد	۳	۵۶/۲
۶ کارآزمایی بالینی	۱۰	۵۵/۸
۹ تحلیلی	۴۱	۰۴/۳۵
۱۰ جمع کل	۱۱۷	۱۰۰

براساس جدول ۱ مطالعات توصیفی به شیوه های مختلفی نظیر مقطعی و آینده نگر انجام گردیده بودند، مطالعات توصیفی تحلیلی و تحلیلی هایی که به صورت مقطعی انجام گردیده بودند جز مطالعات تحلیلی قرار گرفتند. سایر مطالعات نیز شامل مواردی نظیر مطالعات کیفی، مروری، کمی کیفی (mix method)، اکتشافی، پیمایشی و غیره بودند. جدول ۲ نوع حمایت از مقالات انجام شده را نشان می دهد که براساس آن بیشتر مقالات انجام شده حاصل طرح های مستقل بوده اند.

۳- توزیع موضوعی مقالات براساس موضوعاتی که مسئولین به عنوان موضوعات فصلنامه انتخاب نموده اند (تروما و آسیب های طب انتظامی، مدیریت بحران، روان شناسی انتظامی و اجتماعی، جنبه های اخلاق پزشکی در طب انتظامی، بهداشت انتظامی و همه گیری ها، مدیریت و تعالی کیفیت بیمارستان ها و مراکز درمانی، طب فوریت ها، تغذیه انتظامی، طب ترافیک، پزشکی قانونی، اعتیاد و سوء مصرف مواد، فناوری های مرتبط با طب انتظامی و سایر موضوعات).

۴- توزیع جنسیت نویسندگان (مرد، زن).

۵- توزیع آزمون های آماری مورد استفاده.

۶- توزیع تعداد اشکال، نمودارها و جداول.

۷- توزیع نوع حمایت از مطالعات انجام شده (طرح تحقیقاتی، پایان نامه (کارشناسی ارشد و دکتری)، طرح مستقل و سایر).

۸- توزیع وابستگی سازمانی نویسنده مسئول.

۹- توزیع مرتبه علمی و مدرک تحصیلی نویسندگان مقالات (کارشناسی ارشد، دانشجوی مقاطع تحصیلات تکمیلی، دکتری تخصصی (PhD)، مربی، استادیار، دانشیار، استاد و سایر موارد).

۱۰- توزیع همکاری گروهی به تفکیک سال و تعداد نویسندگان هر مقاله.

همچنین برای محاسبه ضریب همکاری گروهی مقالات منتشر شده از فرمول زیر استفاده گردید [۱۴].

$$cc = 1 - \sum_{j=1}^k \left(\frac{1}{j} \times \frac{f_j}{N} \right)$$

براساس فرمول فوق k بیشترین تعداد نویسنده در یک مقاله، j تعداد مقالات نوشته شده براساس تعداد نویسندگان (یک نویسنده، دو نویسنده، سه نویسنده و غیره)، N تعداد کل مقالات تألیفی منتشر شده، f_j تعداد مقالات تألیفی دارای j نویسنده.

مقدار ضریب همکاری گروهی عددی بین صفر تا یک است که هر چه به عدد یک نزدیک تر باشد نشان دهنده وضعیت مطلوب همکاری گروهی بوده است و مقادیر کمتر از $0/3$ نشان دهنده وضعیت نامطلوب همکاری گروهی می باشد [۱۴].

پس از جمع آوری داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۷ و آمار توصیفی (فراوانی، میانگین) براساس اهداف پژوهش خلاصه بندی و گزارش شدند.

یافته ها

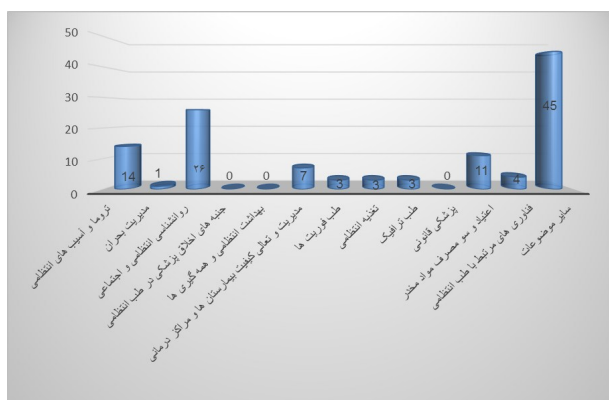
از مجموع ۱۱۷ مقاله به ترتیب ۲۴ مقاله در سال ۹۱، ۳۰ مقاله در سال ۹۲، ۳۱ مقاله در سال ۹۳ و ۳۲ مقاله در سال ۹۴ منتشر شده اند. به ازای هر سال ۲۹/۲۵ مقاله و به ازای هر شماره ۷/۸ مقاله

جدول ۲: نوع حمایت از مقالات منتشر شده

تعداد	نوع حمایت
۲۰	طرح‌های پژوهشی
۷	کارشناسی ارشد
۴	دکتری
۶۸	طرح مستقل
۱۸	نامشخص

نمودار ۱ وابستگی سازمانی (Affiliation) نویسندگان مسئول مقالات را نمایش داده است که براساس آن دانشگاه‌های نظامی و انتظامی شامل دانشگاه علوم پزشکی ارتش، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (وابسته به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی)، دانشگاه علوم انتظامی امین، دانشگاه علوم انتظامی واحد جنوب غرب (اهواز)، دانشگاه صنعتی مالک اشتر و دانشگاه امام حسین (ع) با انتشار ۳۲ مقاله بیشترین سهم را در نوشتن مقالات داشته‌اند.

در نمودار ۲ توزیع موضوعی مقالات براساس اهداف مشخص شده توسط مجله که شامل ۱۲ موضوع کلی بوده است نمایش داده شده است. براساس آن روان‌شناسی انتظامی و اجتماعی دارای بیشترین مقالات (۲۲/۲۲ درصد) بوده است و در حوزه‌های موضوعی جنبه‌های اخلاقی پزشکی در طب انتظامی، بهداشت انتظامی و همه‌گیری‌ها و پزشکی قانونی تاکنون مقاله‌ای منتشر نشده است. لازم به ذکر است که ۴۶/۳۶۸ درصد از مقالات دارای موضوعات خارج از حیطه‌های طب انتظامی مشخص شده توسط مجله بوده‌اند.

نمودار ۲: توزیع موضوعی مقالات منتشر شده درمجله طب انتظامی بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۴

در نمودار ۳ مرتبه علمی نویسندگان مقالات نمایش داده شده است که براساس آن بیشترین نویسندگان مسئول دارای مرتبه استادیار بوده‌اند.

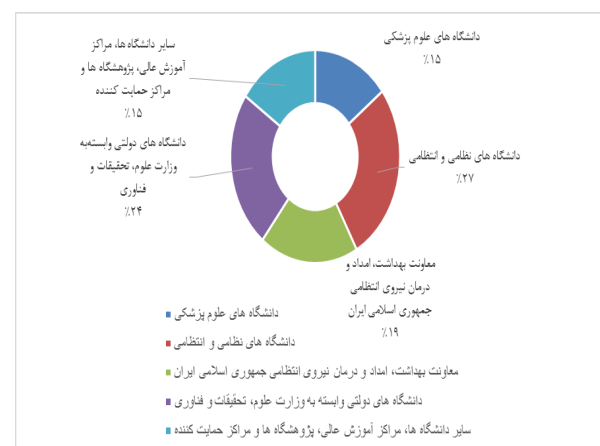
همچنین براساس نمودار ۴ نویسندگان با مدرک تحصیلی دکتری تخصصی بیشترین نویسندگان مسئول مقالات بوده‌اند.

در جدول ۳ تعداد نویسندگان مقالات به تفکیک سال نمایش داده شده است که براساس آن بیشترین تعداد نویسنده برای یک مقاله مربوط به مقاله‌ای با نه نویسنده در سال ۹۲ بوده است.

براساس جدول ۳ تنها دو مقاله به صورت یک نویسنده‌ای نوشته شده‌اند و ۹۸/۲۹ درصد از مقالات به صورت گروهی و با بیش از یک نویسنده نوشته شده‌اند. همچنین مقالات با چهار نویسنده با ۲۵/۶۵ درصد بیشترین تعداد مقالات بوده‌اند.

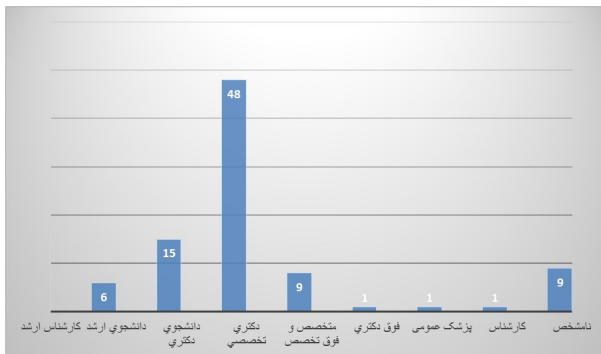
یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد که نرم افزار SPSS در نسخه‌های مختلف بیشترین کاربرد را در مطالعات انجام شده توسط محققین داشته است. پس از آن نرم افزارهای آزمایشگاهی و سایر نرم افزارها نظیر (GIS) سیستم اطلاعات جغرافیایی، نرم افزار (LISREL) نرم افزار روش انجام مدل سازی معادلات ساختاری و نرم افزار Modeler جهت طراحی مدل‌ها مورد استفاده قرار گرفته‌اند. آزمون همبستگی پیرسون با ۳۱ مورد استفاده پرکاربردترین آزمون آماری مورد استفاده محققین بوده است. سایر آزمون‌های پرکاربرد عبارتند از آزمون کای دو با ۱۶ بار استفاده، آزمون independent sample T- test مستقل با ۱۴ بار استفاده. سایر آزمون‌ها نیز شامل t زوجی، فیشر، من ویتنی، تحلیل واریانس با آزمون تعقیبی توکی، رگرسیون لجستیک، کوواریانس، تحلیل عاملی با چرخش وایرکس و غیره بودند.

یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد که نویسندگان مقالات برای گزارش نتایج خود از ۳۱۳ جدول، ۱۴۳ شکل و ۳۸ نمودار استفاده نموده‌اند. به ازای هر مقاله ۲/۶۷ جدول، ۱/۲۲ شکل و ۰/۳۲ نمودار مورد استفاده قرار گرفته است. بیشترین تعداد جدول در یک مقاله نه جدول و بیشترین تعداد اشکال در یک مقاله مربوط به مقاله‌ای با ۱۳ شکل بوده است.

نمودار ۱: وابستگی سازمانی نویسندگان مسئول مقالات منتشر شده درمجله طب انتظامی بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۴

نمودار ۴: توزیع فراوانی مقطع تحصیلی نویسندگان مسئول مقالات منتشر شده در مجله طب انتظامی بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۴

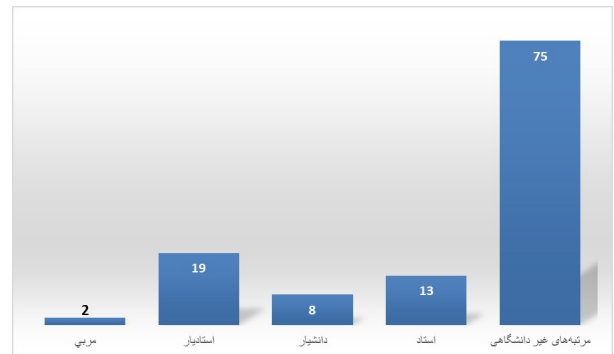

امداد و درمان ناجا می‌تواند با اطلاع‌رسانی و تشویق نویسندگان موجب افزایش همکاری زنان در ایجاد تولیدات علمی مربوط به طب انتظامی شوند.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بیشتر مقالات منتشر شده در مجله طب انتظامی مقالات پژوهشی (۹۲/۳۱ درصد) بوده‌اند. نتایج مطالعه علی‌گل و همکاران [۱۷] با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. تولیدات علمی به صورت مقالات اصیل پژوهشی در مجله طب انتظامی می‌تواند به خاص و متفاوت بودن این حیطه مربوط باشد چراکه حیطه طب انتظامی با مشخص نمودن موضوعات مربوطه زمینه را برای محققین فراهم نموده‌است و به همین خاطر محققین اقدام به تولیدات اصیل علمی نموده‌اند تا علوم دست‌اول و قابل استناد برای مطالعات بعدی در این حیطه ایجاد نمایند و باعث گسترش حیطه موضوعی طب انتظامی شوند. از طرفی کم بودن مقالات گزارش موردی (۲/۵۶ درصد) می‌تواند به علت ارتباط ضعیف متولیان مجله طب انتظامی با صنعت باشد [۱۷].

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بیشتر مطالعات انجام شده به روش مقطعی (تحلیلی مقطعی، توصیفی مقطعی و غیره) (۳۵/۹ درصد) و روش تجربی (۲۱/۳ درصد) انجام شده‌اند. مطالعه زراعت کار و کرمی که به تحلیل محتوایی و استنادی مجله پزشکی هرزگان در

نمودار ۳: توزیع مرتبه علمی نویسندگان مسئول مقالات منتشر شده در مجله طب انتظامی بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۴

براساس جدول ۳ ضریب همکاری گروهی مقالات به تفکیک سال نشان داده شده‌است که بیشترین ضریب همکاری گروهی در سال ۱۳۹۱ بوده‌است. همچنین ضریب همکاری گروهی کلیه مقالات منتشر شده طی چهار سال اخیر ۰/۷۲ بوده‌است.

بحث و نتیجه‌گیری

مجله علمی پژوهشی طب انتظامی با توجه به ماهیت خاص خود و براساس اهداف و مأموریت‌های نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و معاونت بهداشت، امداد و درمان ناجا اقدام به انتشار تولیدات علمی محققان می‌نماید. لذا تحلیل محتوایی و ضریب همکاری گروهی آن از جمله توزیع موضوعی و وابستگی سازمانی نویسندگان براساس موضوعات و رسالت مجله انجام گردیده‌است.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که مشارکت مردان در نوشتن مقالات مجله طب انتظامی بیشتر از زنان بوده‌است. قاضی میرسعید و همکاران [۱۵] نیز در مطالعه خود به نتایج مشابهی رسیدند. قهنویه و همکاران [۱۶] نیز در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که ۵۸ درصد از نویسندگان مقالات مجله مدیریت اطلاعات سلامت را مردان تشکیل می‌دهند. دلیل مشارکت بیشتر مردان در نوشتن مقالات مجله طب انتظامی را می‌توان در نقش پررنگ‌تر مردان در اجرای مأموریت‌های ناجا جستجو کرد. همچنین مسئولین معاونت بهداشت،

جدول ۳: وضعیت همکاری گروهی و ضریب همکاری گروهی مقالات منتشر شده در مجله طب انتظامی بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۴ به تفکیک سال و براساس تعداد نویسندگان

سال	یک نویسنده	دو نویسنده	سه نویسنده	چهار نویسنده	پنج نویسنده	شش نویسنده	هفت نویسنده	هشت نویسنده	نه نویسنده	ضریب همکاری گروهی
۱۳۹۱	۱	۰	۵	۲	۳	۸	۳	۱	۰	۷۷/۰
۱۳۹۲	۰	۷	۵	۶	۴	۳	۲	۲	۱	۷۳/۰
۱۳۹۳	۰	۷	۸	۶	۶	۲	۲	۰	۰	۶۹/۰
۱۳۹۴	۱	۵	۵	۱۶	۳	۳	۰	۰	۰	۶۸/۰
جمع کل	۲	۱۹	۲۳	۳۰	۱۶	۱۶	۷	۳	۱	۷۲/۰
درصد	۷۱/۱	۲۵/۱۶	۶۲/۱۹	۶۵/۲۵	۶۸/۱۳	۶۸/۱۳	۹۸/۵	۵۷/۲	۸۶/۰	-

استادی می‌تواند حاکی از ارزش بالای مجله از دیدگاه ایشان باشد که مقالات و تولیدات علمی خود را در این مجله به چاپ رسانده‌اند. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بسیاری از مقالات منتشرشده در مجله طب انتظامی در حیطه موضوعات مشخص شده توسط مجله قرار نگرفته‌اند (تعداد مقالات منتشرشده با سایر موضوعات ۴۵ مقاله بوده است). در بین موضوعات معرفی شده توسط مجله با توجه به ماهیت و مأموریت ویژه نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران موضوعات روان‌شناسی انتظامی و اجتماعی، تروما و آسیب‌های انتظامی و اعتیاد و سو مصرف موادمخدر بیشتر از سایر موضوعات انجام شده‌اند. با توجه به اینکه در موضوعات جنبه‌های اخلاق پزشکی در طب انتظامی، بهداشت انتظامی و همه‌گیری‌ها و پزشکی قانونی تاکنون مقاله‌ای منتشر نشده است پیشنهاد می‌شود در این حیطه‌ها اطلاع‌رسانی لازم انجام شود و از محققین در این حیطه‌ها نیز جهت انجام مطالعات حمایت‌های مادی و معنوی انجام گردد تا به تعادل موضوعی مقالات مجله کمک نماید. با توجه به فراوانی بالای مقالات با موضوعات خارج از حیطه موضوعی مجله به نظر می‌رسد مسئولین امر بایستی در مشخص نمودن حیطه‌های موضوعی طب انتظامی تجدیدنظر نموده و طب انتظامی را علاوه بر ماهیت و مأموریت ناجا به خدمت درآوردن علوم گسترده پزشکی برای اعتلای نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران تعریف نمایند.

یکی از مهم‌ترین بخش‌های مربوط به نتایج مطالعه حاضر مربوط به محاسبه ضریب همکاری گروهی مقالات منتشرشده در طب انتظامی می‌باشد. مطابق نتایج به دست آمده به ازای هر مقاله ۳/۷۱ نویسنده مشارکت داشته‌اند. Yirga و Getahum در مطالعه خود تحت عنوان بررسی الگوی مقالات منتشرشده در مجله پزشکی اتیوپی در سال ۲۰۰۲ به این نتیجه رسیدند که برای هر مقاله دو نویسنده مشارکت داشته‌اند [۱۸]. قهنویه و همکاران [۱۷] نیز در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که به ازای هر مقاله منتشرشده در مجله مدیریت اطلاعات سلامت ۳/۰۳ نویسنده مشارکت داشته‌اند. همچنین نتایج حاصل از بررسی وضعیت همکاری گروهی نشان داد که ضریب همکاری گروهی در مجله طب انتظامی ۰/۷۲ است که نشان‌دهنده همکاری گروهی بالای مجله در سال‌های ۹۱ تا ۹۴ بوده است. معرفت و همکاران [۱۹] در مطالعه خود ضریب همکاری گروهی مجله کومش را ۰/۶۱ محاسبه نمودند که نشان‌دهنده میزان همکاری گروهی بالای نویسندگان مجله بوده است و با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. روحیه همکاری گروهی در افراد نظامی و انتظامی می‌تواند مزید برعلت شده باشد چراکه به جز دو مورد بقیه مقالات حاصل همکاری‌های گروهی بوده است. Rosenzweig و همکاران نیز در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که ۸۴ درصد از

سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۸۹ پرداخته‌اند با مطالعه حاضر همخوانی دارد [۱۹]. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که نویسندگان مقالات به ازای هر مقاله ۲/۶۷ جدول و ۱/۲۲ شکل و ۰/۳۲ نمودار مورد استفاده قرار گرفته است. قاضی میرسعید و همکاران [۱۵] در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که نویسندگان مجله پیابورد سلامت برای گزارش بصری نتایج خود به ازای هر مقاله ۲/۴۴ جدول و ۰/۴۳ نمودار استفاده نموده‌اند. با توجه به بررسی نتایج حاصل از مطالعه حاضر مشخص گردید که پراکندگی تعداد جداول و اشکال فراوان بوده است و در یک مقاله از ۱۳ شکل برای گزارش نتایج مطالعه استفاده شده است. همچنین در چند مقاله برای گزارش نتایج از نه جدول استفاده شده است. همچنین در مواردی نیز نمودارها را به‌عنوان شکل گزارش نموده‌اند.

سایر نتایج مطالعه حاضر نشان داد که دانشگاه‌های نظامی و انتظامی (۲۷ درصد) و دانشگاه‌های دولتی و سایر مراکز وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (۲۴ درصد) بیشترین وابستگی سازمانی است که نویسندگان مسئول اعلام کرده‌اند. با توجه به مشخص نبودن وابستگی سازمانی معاونت بهداشت، امداد و درمان ناجا و مرکز تحقیقات کاربردی این معاونت به نظر می‌رسد علت پایین بودن وابستگی سازمانی گزارش شده معاونت بهداشت، امداد و درمان ناجا نبود یک آدرس وابستگی سازمانی (Affiliation) مشخص و استاندارد و نبود یک سامانه تشویق مقالات بوده است.

سایر نتایج مطالعه حاضر نشان داد که نویسندگان با مقطع تحصیلی دکتری (۴۸ نفر، ۴۱/۰۲ درصد)، کارشناسی ارشد (۲۷ نفر، ۲۳/۰۷ درصد) و دانشجوی دکتری (۱۵ نفر، ۱۲/۸۲ درصد) به ترتیب بیشترین مقطع تحصیلی گزارش شده توسط نویسندگان مسئول بوده‌اند. همچنین از لحاظ مرتبه علمی استادیار (۱۹ نفر، ۱۶/۲۳ درصد)، استاد (۱۳ نفر، ۱۱/۱۱ درصد) و دانشیار (هشت نفر، ۶/۸۳ درصد) بدون در نظر گرفتن نویسندگان غیردانشگاهی بیشترین مرتبه علمی نویسندگان مسئول بوده است. قاضی میرسعید و همکاران نیز در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که نویسندگان با مرتبه کارشناسی ارشد (۳۸/۱۸ درصد) بیشترین مشارکت را در نوشتن مقالات داشته‌اند [۱۵]. قهنویه و همکاران نیز در مطالعه خود در سال ۱۳۹۰ به این نتیجه رسیدند که نویسندگان با مدرک دکتری بیشترین مشارکت را در نوشتن مقالات داشته‌اند [۱۶]. همچنین تعداد بالای نویسندگان مسئول با مرتبه دانشجوی دکتری نشان‌دهنده برقراری ارتباط مناسب مجله با دانشگاه‌ها بوده است. البته این مورد می‌تواند به علت به‌روز بودن و فعال بودن دانشجویان مقطع دکتری باشد که به علل مختلف اقدام به انجام مطالعات پژوهشی می‌نمایند. بالا بودن تعداد نویسندگان مسئول با مرتبه

منابع

1. Apoport A, Zwick R. Experimental Business Research: Economic and Managerial Perspective. Springer. 2005.
2. Alijani R, Karami M, Mohamadi F. A Bibliometric study of "Informology Quarterly". Book Quarterly. 2010; 2:7586. (Persian)
3. Pincus HA, Henderson B, Blackwood D, Dial T. Trends in Research in two general Psychiatric journals in 1969-1990: Research on Research. American Journal of Psychiatry. 1993; 150; 135-142.
4. Loupez- Munez F. Bibliometric analysis of biomedical publications on SSIRs during 1980-2000. Depression and Anxiety. 2003; 18:226-232.
5. Sedigh Sarvestani R. Application content analysis in social sciences. Tehran University social sciences journal. 1997; 80 (4): 91-113. (Persian)
6. Neuendorf KA. The content analysis guidebook. Sage; 2002.
7. Batoli Z. Survey on citations and collaboration rate in Feyz, Journal of Kashan University of Medical Sciences, from 2002 through 2008. Journal of kashan University of Medical Sciences 2010; 14(2): 154-162. (Persian)
8. Afshar M, Abdolmajid A, Danesh F. Survey of citations and Authors collaboration rate of journal of research in medical science. Health information management 2009; 6(2): 132. (Persian)
9. Zeraatkar K, Karami NA. Citation and content analysis of Hormozgan Medical Journal. HMJ. 2012; (1): 53-60. (Persian)
10. Yousefy A, Malekahmadi P. A survey of scientific production and collaboration rate among of medical library and information sciences in ISI, scopus and Pubmed databases during 2001-2010. Journal of Education and Health Promotion. 2013; 2: 47. (Persian)
11. Leimu R, Koricheva L. Dose scientific collaboration increases the impact of ecological articles? Bio-Science. 2005; 55(5): 438-43.
12. Goldfinch S, Dale T, DeRouen K. Science from the periphery: collaboration, networks and " periphery effects " in the citation of New Zealand crown research institutes articles, 1995- 2000. Scientometrics. 2003; 57: 321-337.
13. Aksens DW. Characteristics of highly cited papers. Research evaluation. 2003; 12: 159-170.
14. Koley S, Sen BK. Indian Journal of Physiology and Allied Sciences: An analysis of citation pattern. Annals of Library and Information Studies 2003; 50 (1): 23-6.
15. Ghazimirsaeid DJ, KolbadiNejad K, Montazan M, Mohammadi M. Citation and content analysis of Journal of Payavard Salamat. Hums-jmis. 2015; 1 (2): 22-32. (Persian)
16. Ghahnaviyeh H, Movahedi F, Yarmohamadian M, Ajami S. Content and Citation Analysis of Articles

تولیدات علمی حوزه پزشکی اورژانس حاصل همکاری های گروهی بوده است [۲۰]. Goldfinch و همکاران نیز در مطالعات خود به این نتیجه رسیدند که افزایش میزان استناد به مقالات با نویسندگان زیاد ممکن است به علت کیفیت بالای مقالات گروهی باشد [۱۲]. Aksenes نیز در مطالعه خود به نتایج مشابهی دست یافت [۱۳]. مسئولین امر بهتر است که با فراهم نمودن زمینه برای محققین جهت انجام مطالعات مروری و همچنین گزارشات موردی تعداد این نوع مقالات را افزایش دهند و با افزایش ارتباط با صنعت تعداد مقالات گزارش مورد را افزایش دهند. در واقع تهیه مقالات گزارش مورد نشان دهنده ارتباط مناسب مجله با محیط درمان است که باعث افزایش ارتباط با پزشکان متخصص در حوزه های مختلف می گردد. با توجه به اینکه موضوعات مورد تحقیق نویسندگان در بسیاری از موارد در ۱۲ محور اصلی موضوعات مجله قرار نگرفته اند پیشنهاد می شود مسئولین امر و محققین مرتبط با حوزه طب انتظامی موضوعات طب انتظامی را در مطالعات دقیقی مشخص نمایند چراکه در حال حاضر به نظر می رسد نویسندگان دچار یک سردرگمی در انتخاب موضوعات مرتبط با طب انتظامی شده اند. با توجه به ناهمسانی وابستگی سازمانی نویسندگان معاونت بهداشت، امداد و درمان ناجا پیشنهاد می شود مسئولین امر یک وابستگی سازمانی یکسان برای کلیه محققین زیرمجموعه این معاونت و کلیه ادارات و بیمارستان های مربوطه آن تعریف نمایند. از طرفی به نظر می رسد با توجه به پراکندگی بالای استفاده از اشکال و جداول یک دستورالعمل مشخصی برای نویسندگان در نظر گرفته نشده است لذا بایستی مسئولین مجله در این حیطة دستورالعملی را تدوین و نویسندگان را ملزم به اجرای آن نمایند. با توجه به پایین بودن طرح های حمایت شده توسط معاونت بهداشت، امداد و درمان ناجا پیشنهاد می شود این معاونت زمینه انجام تحقیقات گسترده تر محققین در حیطة طب انتظامی را ایجاد نماید. همچنین پیشنهاد می شود مسئولین مجله نویسندگان را ملزم به نوشتن مشخصات کامل طرح تحقیقاتی از جمله شماره طرح و سازمان حمایت کننده نمایند.

تشکر و قدردانی

مطالعه حاضر حاصل بخشی از طرح تحقیقاتی می باشد که با حمایت مالی و معنوی مرکز تحقیقات کاربردی معاونت بهداشت، امداد و درمان ناجا در سال ۱۳۹۵ انجام شده است. لذا محققین بر خود لازم می دانند که از مسئولین و کارکنان آن مرکز کمال تشکر و قدردانی را داشته باشند.

- Published in the Journal of "Health Information Management". Health Information Management 2011; 8(1):86-9. (Persian)
17. Aligol M, Amanollahi A, Farshad A. A Citation and quantitative analysis for articles of scientific research journal "Salamat kar-e-Iran". Iran Occupational Health. 2011; 8:5-13. (Persian)
18. Getahun H, Yirga H. Pattern of articles published in the Ethiopian Medical Journal. Ethiop Med J 2002; 40(4):315-23.
19. Marefat R, Saberi M, Abdolmajid A, Zoodranj M. A survey on collaboration rate of authors in presenting scientific papers in Koomesh journal during 1999-2010. Koomesh 2012; 13(3): 279 -85.
20. Rosenzweig J, Van Deusen S, Okpara O, Datillo P, Briggs W, Birkhahn R. Authorship, collaboration, and predictors of extramural funding in the emergency medicine literature. Am J Emerg Med 2008; 26(1):5-9.